

disputants- חולקים-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment- מעשה-story	מימרא-statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
מקרא-key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומכל מקום נברך עדיף.												◊
ששה נחלקין עד עשרה	דאמר רב אדא בר אהבה: אמרי בי רב, תנינא:											◊
אי אמרת בשלמא נברך עדיף - משום הכי נחלקין, אלא אי אמרת ברכו עדיף - אמאי נחלקין? אלא לאו שמע מינה נברך עדיף - שמע מינה.												
בין שאמר ברכו בין שאמר נברך אין תופסין אותו על כך, והגדנן תופסין אותו על כך.	תניא נמי הכי:											
ומברכותיו של אדם ניכר אם תלמיד חכם הוא אם לאו.												◊
כיצד? רבי אומר: ובטובו - הרי זה תלמיד חכם, ומטובו - הרי זה בור.	[רבי]											◊
והכתיב (שמואל ב' ז') ומברכתך יברך בית עבדך לעולם	אביי לרב דימי:											◊
בשאלה שאני.												◊
בשאלה נמי, הכתיב (תהלים פ"א) הרחב פיך ואמלאהו												◊
ההוא בדברי תורה כתיב.												◊
בטובו חיינו - הרי זה תלמיד חכם, חיים - הרי זה בור.	תניא, רבי:											◊
נהרבלאי מתני איפכא	[נהרבלאי]											◊
ולית הלכתא כנהרבלאי.												◊
נברך שאכלנו משלו - הרי זה תלמיד חכם, למי שאכלנו משלו - הרי זה בור.	רבי יוחנן:											◊
והא אמרינן למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלן	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◊
התם מוכחא מילתא, מאן עביד ניסי - קודשא בריך הוא.	אמר ליה: [רב אשי]											◊
ברוך שאכלנו משלו - הרי זה תלמיד חכם, על המזון שאכלנו - הרי זה בור.	רבי יוחנן:											◊
לא אמרן אלא בשלשה, דליכא שם שמים, אבל בעשרה דאיכא שם שמים - מוכחא מילתא	רב הונא בריה דרב יהושע:											◊
כענין שהוא מברך כך עונין אחריו: ברוך ה' אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו.	כדתנן:											◊
אחד עשרה, ואחד עשרה רבוא.												◊
הא גופא קשיא אמרת: אחד עשרה ואחד עשרה רבוא - אלמא כי הדדי נינהו, והדר קתני: במאה אומר, באלף אומר, ברבוא אומר												◊
לא קשיא: הא רבי יוסי הגלילי, הא רבי עקיבא	רב יוסף:											◊
לפי רוב הקהל הם מברכין, שנאמר: במקהלות ברכו אלהים.	דתנן, רבי יוסי הגלילי:											◊
מה מצינו בבית הכנסת וכו'.	רבי עקיבא:											◊
ורבי עקיבא, האי קרא דרבי יוסי הגלילי מאי עביד ליה?												◊
מיבעי ליה												◊
מנין שאפילו עוברין שבמעו אמרן שירה על הים - שנאמר: (תהלים ס"ח) במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	[רבי עקיבא] לכדתניא היה רבי מאיר אומר:											◊
ואידך?												◊
ממקור נפקא.	[רבי יוסי הגלילי]											◊
הלכתא כרבי עקיבא.	רבא:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבינא ורב חמא בר בוזי אקלעו לבי ריש גלותא, קם רב חמא וקא מהדר אבי מאה.	[רב חמא]											◊	◊
לא צריכת הכי אמר רבא: הלכה כרבי עקיבא.	אמר ליה רבינא:											◊	◊
כי אכלינן רפתא בי ריש גלותא מברכינן שלשה שלשה.	רבא:											◊	◊
ולברכו עשרה עשרה												◊	◊
שמע ריש גלותא ואיקפד.												◊	◊
וניפקו בברכתא דריש גלותא												◊	◊
אידי דאושו כולי עלמא לא שמעי.												◊	◊
הני שלשה דכרכי רפתא בהדי הדדי, וקדים חד מינייהו ובריך לדעתיה, אינון נפקין בזמון ידיה, איהו לא נפיק בזמון ידיהו. לפי שאין זמון למפרע.	רבה תוספאה:											◊	◊
[ברכו את ה' המבורך]	רבי ישמעאל:											◊	◊
רפרם בר פפא איקלע לבי כנישתא דאבי גיבר, קם קרא בספרא ואמר: ברכו את ה', ואשתיק ולא אמר המבורך.	[רפרם בר פפא]											◊	◊
אושו כולי עלמא: ברכו את ה' המבורך												◊	◊
פתיא אוכמא, בהדי פלוגתא למה לך ועוד: הא נהוג עלמא כרבי ישמעאל.	רבא:											◊	◊
שלשה שאכלו כאחת - אינן רשאין ליחלק, וכן ארבעה וכן חמשה												◊	◊
ששה - נחלקין, עד עשרה ועשרה - אין נחלקין, עד עשרים.												◊	◊
שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד, בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו - הרי אלו מצטרפין לזמון, ואם לאו - אלו מזמנין לעצמן ואלו מזמנין לעצמן.												◊	◊
אין מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]											◊	◊
מברכין.	חכמים:											◊	◊
מאי קא משמע לך?												◊	◊
שלשה שאכלו כאחת חייבין לזמן	תנינא חדא זימנא:											◊	◊
הא קא משמע לך, כי הא דאמר רבי אבא אמר שמואל:												◊	◊
שלשה שישבו לאכול כאחת ועדיין לא אכלו - אינן רשאין ליחלק.	[רבי אבא אמר שמואל]											◊	◊
שלשה שישבו לאכול כאחת, אף על פי שכל אחד אחד ואחד אוכל מכרו - אינן רשאין ליחלק.	לישנא אחרינא: אמר רבי אבא אמר שמואל, הכי קתני:											◊	◊
אי נמי: כי הא דרב הונא												◊	◊
שלשה שבאו משלש חבורות - אינן רשאין ליחלק.	דאמר רב הונא:											◊	◊
והוא - שבאו משלש חבורות של שלשה בני אדם.	רב הסדא:											◊	◊
ולא אמרן - אלא דלא אקדימו הנך ואזמון עלייהו בדוכתייהו, אבל אזמון עלייהו בדוכתייהו - פרח זימון מינייהו.	רבא:											◊	◊
מנא אמינא לה?	אמר רבא:											◊	◊
מטה שנגנבה חציה, או שבאדה חציה, או שחלקוהו אחין או שותפין - טהורה. החזירה - מקבלת טומאה מכאן ולהבא.	דתנן:											◊	◊
מכאן ולהבא - אין, למפרע - לא, אלמא: כיון דפלגוה פרח לה טומאה מינה, הכא נמי: כיון דאזמון עלייהו - פרח זימון מינייהו.												◊	◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

ברכות-שלשה שאכלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שתי חבורות וכו'.												■	<	ג:1
אם יש שמש ביניהם - שמש מצרפן.	תנא:											■	◇	ג:1
אין מברכין על היין [וכו'].												■	<	ג:1
יין, עד שלא נתן לתוכו מים - אין מברכין עליו בורא פרי הגפן אלא בורא פרי העץ ונטלין ממנו לידים, משנתן לתוכו מים - מברכין עליו בורא פרי הגפן ואין נטלין ממנו לידים, דברי רבי אליעזר	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											■	◇	ג:1
בין כך ובין כך מברכין עליו בורא פרי הגפן ואין נטלין הימנו לידים.	חכמים:											■	◇	ג:1
עושה אדם כל צרכיו בפת	כמאן אזלא הא דאמר שמואל:											■	■	◇
כמאן? כרבי אליעזר.												■	◇	ג:1
מודים חכמים לרבי אליעזר בכוס של ברכה, שאין מברכין עליו עד שיתן לתוכו מים.	רבי יוסי ברבי חנינא:											■	◇	ג:1
מאי טעמא?												^		ג:1
בעינן מצוה מן המוכרח.	רב אושעיא:											!	◇	ג:1
ורבנן - למאי חזי?												‡		ג:1
חזי לקרייטי.	רבי זירא:											!	◇	ג:1
ארבעה דברים נאמרו בפת: אין מניחין בשר חי על הפת, ואין מעבירין כוס מלא על הפת, ואין זורקין את הפת, ואין סומכין את הקערה בפת.	תנו רבנן:											■	◇	ג:1
אמימר ומר זוטרא ורב אשי כרכו ריפתא בהדי הדדי אייתי לקמייהו תמרי ורמוני, שקל מר זוטרא פתק לקמיה דרב אשי דסתנא	[מר זוטרא]											○	◇	ג:1
לא סבר לה מר להא דתניא: אין זורקין את האוכלין?	אמר ליה: [רב אשי]											‡		ג:1
ההיא - בפת תניא.	[מר זוטרא]											!		ג:1
כשם שאין זורקין את הפת כך אין זורקין את האוכלין	והתניא:											■	‡	◇
אף על פי שאין זורקין את הפת אבל זורקין את האוכלין	אמר ליה [מר זוטרא], והתניא:											■	!	◇
אלא לא קשיא: הא - במידי דממאיס, הא - במידי דלא ממאיס.												!		ג:1
ממשיכין יין בצנורות לפני חתן ולפני כלה, וזורקין לפני קליות ואגוזים בימות החמה אבל לא בימות הגשמים, אבל לא גלוסקאות - לא בימות החמה ולא בימות הגשמים.	תנו רבנן:											■	◇	ג:1
שכח והכניס אוכלין לתוך פיו בלא ברכה - מסלקן לצד אחד ומברך.	רב יהודה:												■	◇
בולען	תניא - חדא:											■	‡	◇
פולטן	ותניא אידך:											■	‡	◇
מסלקן	ותניא אידך:											■	‡	◇
לא קשיא: הא דתניא בולען - במשקין, והא דתניא פולטן - במידי דלא ממאיס, והא דתניא מסלקן - במידי דממאיס.												!	◇	ג:1